

ABONAMENTELE

Pentru Sibiu:

lună 1 cor. 70 bani, $\frac{1}{4}$ an 5 cor., $\frac{1}{2}$ an 10 cor., 1 an 20 cor.
Pentru ducerea la casă cu 30 bani pe lună mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 2 cor. 40 bani, $\frac{1}{4}$ an 7 cor., $\frac{1}{2}$ an 14 cor., 1 an 28 cor.

Pentru România și străinătate:

$\frac{1}{4}$ an 10 franci, $\frac{1}{2}$ an 20 franci, 1 an 40 franci.

Abonamentele se fac numai plătindu-se înainte.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

INSERTIUNILE

Un șir garmond prima-dată 14 bani, a doua-ora 12 bani
a treia-ora 10 bani și timbru de 60 bani.

Redacția și administrația: Strada Poplăci Nr. 15.

Se prenumără la poste și librării.

Epistole nefrancate se refuză. — Manuscripte nu se înapoiază.

Numeri singuratici la 10 bani se vând în Sibiu: la librăria „Tipografia”, societate pe acțiuni și la librăria L. Michaels, strada Cisnădiei, 27. — În Alba-Iulia: la librăria Weiss Bernat „la loterie”

Ultima încercare.

(S.) Măne se întrunește de nou reichsrath-ul austriac. E vorba că e ultima încercare ce se mai face cu această mașină hodorogită parlamentară, pentru a se face constatarea, dacă peste tot se mai poate conta sau nu la o funcționare regulată din partea ei, la o activitate rodnică pentru popoarele cari își ved legate de ea soartea și viitorul.

Astfel de încercări s'au făcut multe până acum, și n'au succed. Va succeda această nouă încercare? E greu de prevăzut. Parlamentul austriac și-a câștigat deja un renume în capacitatea de a nu produce nimic, și probabil va căuta și de astă-dată să nu piardă din acest renume.

De altcum auspiciile sub cari se deschide măne reichsrath-ul din Austria, nu sînt tocmai desparate, ca de atâtea ori în trecut, și e posibilă și o îndreptare spre bine și intrarea în funcționare regulată a mașineriei parlamentare.

Cercurile mai înalte ar dori lucrul din urmă și de aceea au recurs la această ultimă încercare. De altcum erau și silite să facă încercarea. Sînt afaceri urgente de stat, pe cari guvernul austriac nu le poate rezolva din propria sa putere, ci trebuie să ceară concursul parlamentului, puterea compusă din reprezentanții poporului suveran.

Parlamentul austriac e convocat deci în prima linie pentru a vota proiectul de lege, de urgență extremă, despre contingentul recrurilor pentru anul curent, lucru pe care numai parlamentul poate să-l facă.

Parlamentul austriac e mai convocat și pentru alegerea delegaților pentru anul acesta, — fiindcă delegații au să se întrunească negreșit în prima jumătate a anului curent, — lucru pe care asemenea numai parlamentul poate să-l facă.

Se știe anume, că *cuota* a fost stabilită din partea Monarhului numai pentru jumătatea primă a anului în care ne aflăm, și de aceea delegații au să se îngrijească din vreme de stabilirea *cuotei* pentru cealaltă jumătate de an și pentru anii următori.

Cum aceste două chestii, de mare importanță pentru monarhie, sînt declarate și recunoscute de *absolute necesități de stat*: e aproape sigur, că rezolvarea lor pe cale parlamentară nu va întâmpina greutăți. Tocmai ieri am adus știrea, că partidele dușmănite din reichsrath-ul austriac au luat înțelegere, să voteze contingentul de recruri, fără discuție lungă și fără — *obstrucție*. Și probabil că același lucru se va întâmpla și la alegerea delegaților. Vor fi aleși și ei fără lungă discuție și fără *obstrucție*. Pentru-că atunci, când sînt în joc interesele mari ale monarhiei, ca mare putere în concertul european, vor ști și partidele politice din reichsrath-ul austriac să-și calce pe inimă și să dea semne de abnegațiune.

Dar' parlamentul austriac e mai convocat și pentru a fi pus la probă de e accesibil pentru o acțiune rodnică și în chestii de interes mai restrîns și de caracter intern. Și aici se vor încalcă de nou ițele. Cehii, cari se află acum în opoziție, vor sista *obstrucția* până va fi vorba în reichsrath de *necesități de stat*; dar' o vor pune imediat în practică cum discuția parlamentară va fi estinsă asupra afacerilor interne.

Organele lor de publicitate au spus-o deja, că la arma *obstrucțiunii* deputații cehi nu vor renunța, decât numai atunci, dacă li-se dă Cehilor satisfacție deplină pentru revocarea cunoscutelor ordonanțe ministeriale.

Cehii cer deci *concesiuni* dela guvernul austriac, și numai dela împlinirea lor fac pendentă reintoarcerea stărilor normale de lucruri în reichsrath.

Le va da guvernul?

Da sau ba! În cazul din urmă obstrucția își face de nou intrarea în reichsrath, și afară de *necesitățile de stat*, înșirate mai sus, guvernul nu va pute obține nimic dela parlament, fiindcă Cehii au atîta putere ca să-și țină în loc și să împedecă funcționarea mașineriei parlamentare.

Le dă? Întră Nemții în opoziție și fac ei obstrucție, cu același rezultat ca și Cehii, fiindcă și ei au atîta putere de a face aceea ce fac Cehii.

În asemenea împrejurări critice, totul depinde deci dela *tactul guvernului* și dela programul cu care va deschide măne reichsrath-ul. Dacă guvernul va afla calea potrivită de a mulțumi, — fie și numai în parte, — și pe unii și pe alții, situația e salvată, și posibilitatea reîntrării parlamentului în ogașul său obișnuit, e dată.

De aceea, convocarea parlamentului austriac, pentru ziua de măne, e totodată și o încercare a *forțelor guvernului*. E o punere la probă a solidității programului său de guvernare și a dexterității sale politice, și dela prestarea acestei probe depinde și soarta guvernului.

Acestea sînt auspiciile deci, sub cari se deschide măne reichsrath-ul austriac. Nu sînt tocmai desparate, dar' nu sînt nici prea mult promițătoare. Și se poate, că în cele din urmă rezultatul totuși va fi următorul: Sau se duce earăși guvernul, cum s'au dus cele multe din trecut, sau se duce parlamentul și se pune capăt probelor și încercărilor.

În curînd se va vedea deci, ce roade dă această ultimă încercare.

Sibiu, 21 Februarie n.

Legea „rentelor”. Astăzi se începe discuția în senatul român asupra *legii* despre regularea *chestiei* cu *rente* datorite bisericii române din Brașov.

Din parlament. S'a continuat și ieri în dietă discuția asupra *chestiei naționalităților*. Deputatul Solymossy a cerut ca „ultraștii” să nu fie urmăriți și persecutați cu prea mare asprime, fiindcă tocmai aceasta înstrăinează naționalitățile și le micșorează alipirea către statul maghiar. *Véssy* (Weiss) *József* polemizează cu *Werner* și ia în apărare pe *Sași*, dela cari așteaptă însă să-și însușească limba maghiară și *sentimente maghiare*. Politica guvernului Széll în chestia naționalităților e bună, pentru-că e politica urmărită de Maghiari, de o mie de ani. *Melczér*, deputatul Sașilor, vorbește în favoarea Sașilor. Astăzi va vorbi ministrul-president Széll.

Grandomanie. „Bud. Hirap” scrie în numărul de astăzi un *prim articol* despre raporturile *Bosniei* către *Ungaria*, și-și face *contemplațiunile* cu următoarele *clase* cuvinte: „Recunoaștem, că din punctul de vedere al politicii orientale, am avut trebuință de Bosnia. Nam putut pune mîna nici pe România, nici pe Serbia, și astfel nu ne-am putut estinde de-a lungul Dunăreii. Adece cum? Pe România voiai să pui mîna jupăne? Da du-te!”

Liga Românilor patrioți. Noua buletină „patriotică”, despre care ne vorbim mai zilele trecute în cuvinte de admirație întreaga presă maghiară, se reduce la o simplă *befie* a unui funcționar de stat „de buze valahes”, care a avut „gentileza” a onora pe protopopul Groza din Oradea-mare cu visita sa, la ziua onomastică a protopopului, deși protopopul nu-l văzuse până atunci. Ideea cu „Liga Românilor patrioți” e a acestui sorintit, cu numele *Gramla*, care și-a permis a aduce în legătură cu ea și numele unor oameni onorabili, de naționalitate română. Acesta e cuprinsul unei *declarațiuni* publicate în „Nagyvárad” și subscrise de d-nii *Ioan Groza*, protopop, *Dr. Florian Duma*, avocat și *Nicolae Firu*, învățător. O dăm măne în întregime.

DELA CURTE. Se telegrafază dela Budapesta, că *Monarhul* e puțin indispus, în urma unei răceli ce și-a atras zilele trecute. *Medicii* au dat sfat *M. Sale* să rămână câteva zile scutit de eșirea pe afară.

În era nouă!

Prim-ministrul maghiar Széll a declarat în dietă, că din drepturile garantate în legi pe seama naționalităților nu se poate știrbi nimic. Un drept al poporului este și acela de a-și alege pe funcționarii săi comunali, prin urmare și pe medicul. Cum se respectează însă acest drept al poporului, acolo unde poporul e românesc, se poate vedea din următoarea telegramă:

Varadia, 20 Febr. o. 6 seara.

„La alegerea de medic în cercul Voivodin s'a născut tumult și nemulțumire din partea alegătorilor români, fiindcă n'a fost pus în candidare nici un Român din partea protopretorului, deși erau doi competenți de naționalitate română. În mijlocul unei indignări generale a fost declarat de ales medic cercul un Evreu din Verșet. S'a dat protest în contra actului de alegere.”

Eată cum se face pacificarea Românilor, din partea organelor guvernului, numit al „legii, dreptului și dreptății”.

Adunarea din Câmpulung.

Adunarea alegătorilor români bucovineni convocată pe Luni, 19 Februarie n. la Câmpulung, s'a ținut și a s'ucceas bieu. Ieri după tipăritura foi, am primit despre decurgerea ei următorul raport telegrafic:

„Înainte a doua mii de alegători români, adunați în Câmpulung, dl Dr. George Popovici și-a ținut ieri darea de seamă despre activitatea sa parlamentară. Vorbiria națională a fost frenetic aplaudată. Oratorul a criticat în ea ceea mai mare asprime sistemul de guvernare din Bucovina, ostil Românilor, și a precizat calea pe care va trebui purtată și în viitor lupta în contra pornirilor bolnăvicioase ale cercurilor guvernamentale. Adunarea a votat în unanimitate și cu mare însuflețire mulțumire și încredere energicului său deputat, Dr. G. Popovici.”

Despre Széll.

Dintre zările nemaghiare, cari s'au pronunțat asupra faimosului discurs al lui Széll, dăm azi părerea următoarelor:

„Srbobran” din Zagreb nu e mulțumit cu declarațiile lui Széll, de oare-ce din acele nu se poate concluda la *nic* o schimbare favorabilă naționalităților. Tenorul discursului este, că Széll se laudă cu ceea-ce a interzis popoarelor nemaghiare. Dacă guvernul vrea să traducă discursul, popoarele Ungariei vor afla din el că ce nu le este permis a face.

„Bramik” din Neoplanta constată, că Széll la început s'a arătat afabil față de naționalități și de aceea naționalitățile începeau a avea încredere în el, dar' acum sub presiunea opiniei publice și a curentului soviniștic, și-a rostit discursul împodobit cu 2-3 fraze. Discursul acesta ne arată în colorii negre politica de naționalități a prim-ministrului. Széll răspunde lui Komjathy arătând, că el mereu a dat *lovituri naționalităților*. Este aceasta o politică pacinică? Pot considera naționalitățile pe Széll de mai bun, ca pe Tisza și Bánffy?

Foia sârbescă maghiaroană „Narodnost” laudă fîrește pe Széll și zice, că acesta e chemat a reinvia și continua politica lui Deák față de naționalități. Slugarnicia foaie recunoaște, că Maghiarii urmăresc o *politică soviniștă de rasă* — ceea-ce Széll și toți corifeii sovinișmului o neagă — dar' zice, că naționalitățile sînt cauza pentru-că nu s'au alipit la maghiarime.

CHESTIUNEA IANCU.

MANIFESTAȚII ROMÂNEȘTI. — PROVOCĂȚIUNI MAGHIARE.

Noi și ei.

Revoltați de nelegiuirea strigătoare sevrîșită în faimosul proces dela Baia-de-Criș, Românii nu-și perd nici acum bunul cumpăt. Credincioși vechilor tradiții istorice, își păstrează demnitatea și liniștea. Demnitatea, fiindcă nu se lasă înspăimîntați de teroarea maghiară, ci în manifestații generale și importante dau expresie decisiunii lor de a lupta cu bărbăție. Liniștea, fiindcă nu fac sgomot, nu turbură ordinea publică, nu provoacă pe nimeni, cu toate-că zilnic sînt atîțați prin nelegiuirile ungurești.

În același timp, — înspăimîntați de neînfricarea Românilor, Maghiarii soviniști își perd și urma de cumpăt ce s'a lipit de ei în urma unui traiu de o mie de ani în Europa. Consecinți cu trecutul lor de zurbagii, ei nu arată decât nedemnitate și neliniște. Nedemnitate, fiindcă manifestațiilor imposante ale Românilor răspund cu scandale rușinoase ca la Cluj. Neliniște, fiindcă presa și opinia lor publică reclamă cu glas de spaimă nimicirea agitatorilor valahi, cum s'a scris zilele trecute în guvernamentalul „Magyar Polgár” din Cluj.

Pentru cine-i paralela asta favorabilă și pentru cine nu, — este evident.

Noi, și în chestiunea Iancu, sîntem fericiți de liniștea și demnitatea Românilor, ear' de neliniștea și de nedemnitatea Maghiarilor soviniști, puțin ne pasă!

Manifestațiile Românilor.

Aceeași spontaneitate care oferă proba conștiinței naționale adevărate și serioase și același entuziasm general și viguros, cari s'au manifestat cu putere elementară în atitudinea românilor din Zarand față cu procesul monstruos dela Baia-de-Criș, — dau nota frumoasă și a manifestațiilor dela Deva, Piski, Orăștie și Cluj.

La Deva.

Ca și în preajma procesului, astfel și după procesul condamnării pentru preamărirea lui Iancu, sosind la Deva, au intrat în oraș cîntînd veseli „Deșteaptă-te Române”.

Aici în Deva, dinșii au fost earăși oaspeții valorosului luptător domnul Fr. Hossu și ai distinsei doamne Hossu, fiica venerabilului vicepresident al partidului nostru național dl G. Pop de Băsești.

Cu inimă înflăcărată și cu mare însuflețire primii doamna Hossu pe tinerii condamnăți. Cât au stat acolo, au fost tratați cu dragoste românească și d-na Hossu nu știa cum să procure în fiecare clipă bună dispoziție „ostășilor Iancului”, — cum îi numia d-sa pe tineri.

Dl avocat Dr. Alesandru Hossu dăte în onoarea tinerilor și o cină, la care luau parte mai multe dame și domnișoare române din Deva.

Vineri, 16 Februarie n., la plecarea din Deva a tinerilor, o prea frumoasă și mișcătoare scenă de adio avu loc.

Cu o cuvîntare admirabilă, animată de sentimentele cele mai nobile naționale, doamna Hossu predete celor trei tineri câte un splendid buchet în semn de iubire părintească și românească.

Dl I. Scurtu, emoționat adînc, răspunse cu lacrimi în ochi și aprobat de lacrimile colegilor săi, mulțumind d-nei și dlui Hossu, ca unor părinți și rugîndu-i a ocroti tinerimea numai până-ce ea nu se va lăsa ocrotită decât de Români și până-ce ea va dispregui, — cum o va face totdeauna — ori-ce ocrotire sau dulceață amăgitoare dela străinul vrăgmaș...

Sosiră pe urmă, cu niște dragăleșe buchețele pentru tineri, simpaticele domnișoare Ardelean din Deva și împreună cu alți câțiva inteligenți, cari veniseră la gară, făcură tinerilor o frumoasă manifestație de adio.

În entuziasmul lor cald, doamna și dl Fr. Hossu au însoțit pe tineri până la Orăștie.

La Piski.

Vineri a. m., când trenul dinspre Deva ajunsese în gara Piski, mai mulți Români, preoți, dame și domni din părțile marginase (unii și dela Hunedoara și Hafeș) — primiră cu aclamații de „Să trăiască” și cu multă bucurie pe cei trei tineri și pe dl apărător Hossu și doamna Hossu.

Cu toții se așezară la o masă lungă și cât înin pauza — petrecură în conversații animate despre chestia Iancu și despre proces.

Când trenul plecă mai departe, Românii adunați își luară adio cu aclamații entusiaste și cu dragoste adevărat frățască.

La Orăștie.

O manifestație caldă și avu loc pe urmă la Orăștie, tot atât de spontană și tot atât de puternic declarată.

O mulțime de dame și domnișoare, în frunte cu prea st. d-nă *Barfiu*, pe urmă doi preoți tineri d-nii Ioan Moța și Muntean, mai mulți domni universitari și alții — întimpinară cu înflăcărare „Să trăiască!” pe tinerii condamnăți și pe d-na și dl Hossu.

D-na Barfiu rosti la adresa „fraților condamnăți o frumoasă și caldă alocuție, îmbărbătându-i la lupta mai departe.

Deodată, trenul gheră și se puse în mișcare, „confiscînd” la rîndul său — ca tren unguresc — pe tineri și rupînd astfel brusc manifestația românească.

Uralele bravorilor Orăștieni, însoțiră câteva timp pe tineri, rămași foarte emoționați mai ales în urma depărțării duioase de d-na și dl Fr. Hossu.

La Teiuș.

În gara dela Teiuș, o întâmplare norocoasă, aduse pe tineri în situația de a fi prezențați Ilustrității Sale episcopului Radu, care se întorcea dela iubi-leul din Blaj al Esc. Sale Metropolitului Mihályi.

Tinerii fură prezențați Ilustrității Sale prin dl Dr. Fodor dela Alba-Iulia.

Cu dulci cuvinte de păstor sufletec, întimpină episcopul pe tineri și pe urmă le dăte binecuvîntarea.

La Cluj.

Cu datul de 17 Febr. n., am primit dela Cluj următoarea scrisoare particulară despre manifestația ce a făcut-o tinerimea noastră universitară colegilor condamnăți:

Dintru început, de când s'a intențat perful și nelegiuitul proces în contra colegilor noștri cari ne-au reprezentat ca deputație la Tebea, cu ocazia mărețului act de pietate sevrîșit întru amintirea marelui erou-martir Avram Iancu, — noi ne-am declarat și ne declarăm solidari cu ei. Și o vom spune totdeauna, ori-cui, că nu există putere sau osîndă care ne-ar pute abate pe noi dela preamărirea neperitorului ideal al neamului nostru.

Ca probă despre aceste sentimente neînfrînte, în ziua procesului dela Baia-de-Criș, am expediat colegilor noștri acșafi o telegramă prin care de nou ne-am solidarizat cu ei.

Ne mai pomenita osândă ce li-s'a măsurat colegilor nostri, ne-a revoltat pe toți, așa cum a trebuit să se revolte ori-ce suflet uman. Dar' tot pe atât de mult ne-a însuflețit atitudinea conștientă a colegilor nostri cari în fața justiției au manifestat o vrednicie solidaritate întregei tinerimi române și au dat expresie categorică admirației obștei române față cu nemuritorul Iancu.

Ne-am și hotărât să întâmpinăm pe colegii nostri cu toată dragostea, când se vor întoarce la Cluj.

Vineri seara, la orele 5^{1/2}, o mare mulțime de universitari eram adunați în gară. La sosirea trenului și la vederea colegilor nostri cari purtau în mâni buchete de flori, am erupt cu toții în formidabile aclamații de »să trăiască«. Nescari Unguri din gară, se uitau mai cu spaimă mai cu mânie la noi, dar' nu îndrăzniră să zică un cuvânt.

Dela gară, având în mijlocul nostru pe frații colegi, plecăm în corpore spre oraș.

Seara, după cină, o *convenire colegială* avu loc în restaurantul Aciu.

Erau de față vre-o 35 de tineri universitari.

S'au rostit cuvântări însuflețite și cu vigoare am cântat imnul nostru național și alte cântece naționale.

Mai mulți tineri au salutat în frumoase cuvinte pe colegii condamnați. În numele acestora a răspuns dl. I. Scurtu.

Toată întrunirea noastră, conform vechilor datini de pace și de ordine ale româniei, a decurs în cea mai exemplară liniște și cu toată demnitatea.

Chiar din cauza asta, se vede, o ceată de universitari maghiari dela o masă vecină, bine căsuți, căutau în fel și chip pricină de vrajbă cu noi. Când unul din noi a vorbit, au strigat ca sălbatici: »Abzug«, »Nem türünk oldh nyelvet« și alte de acestea.

Fiindcă ținem la demnitatea noastră nu ne-am putut pune pe acest teren și noi. Însă, ca un vrednic răspuns, întonăm cu toții un »*Deșteaptă-te Române*« așa de furtunos, că onorabili cavaleri o băgară pe mănecă și tăcură mulcom.

Pe urmă însă, începură a face din nou sgomot și a sparge la sticle, după vechiul obicei »eroic« al viței arpadiane.

Au s'au mulțumească adevăratului nostru cavalerism acei »patrioți«, că nu au pățit-o după merit, fiindcă nu intră în chipul nostru de-a înțelege vitejia așa, că 35 de inși putem să atacăm pe mai puțini, după-cum 35 de Unguri au atacat în chip laș mai deunăzile pe un singur universitar român. Altfel, nu știu zău câte colecții de dinți de pe sub mese ar fi avut să facă acei preținși cavaleri.

Ca un episod interesant țin să amintesc, că în urma purtării inegalitabile a acelor preținși »cavaleri«, unul din noi s'a dus la masa lor singur și i-a calificat pe toți după-cum li-s'a convenit. Cu toate astea, numai unul dintre ei avu a doua zi curajul să-și ceară satisfacție.

A și avut loc între colegul nostru și între acel Ungur un duel cu pistolul, dar' nici unul nu a fost rănit.

Peste tot, dela o vreme încoace purtarea tinerimei maghiare față cu noi e din cale afară bruscă și provocatoare. Nu-i vorbă, puțin ne temem noi de asta. Însă țin să constat, pentru eventuale conflicte, că todeauna provocatorii sunt din partea maghiară-jidană. Cu toate astea, todeauna noi sîntem făcuți de presa maghiară — »hoții de păgubași«.

Mai țin s'o spun, ca să se știe, că dacă tinerimea maghiară va urma cu atitudinea ei provocatoare față cu noi, — vom cere în chip loial scutul autorităților universitare și în afară de universitate vom reclama intervenția poliției. Ear' dacă nu ni-se vor da, ori vor fi înzădar intervențiile astea, — nu noi vom fi aceia cari se putem fi făcuți responsabili de urmări!

Un universitar.

Revista esternală.

Războiul în Africa-sudică.

Lupte mai mari, decisive nu s'au dat, dar' sînt în pregătire, considerând mișcările strategice, ce se fac din partea combatanților.

Roberts, Kronje și Delarey.

Acești trei generali stau acum față în față. Roberts înaintând în Orange află în cale pe generalul Burilor Kronje, pe când — după-cum s'a anunțat — o oaste de-a Burilor sub comanda lui Delarey, s'a ivit în dosul Englezilor, așa că aceștia sînt amenințați a fi înconjuși. O depeșă din 16 l. c. se vede a confirma această știre, de oare-ce anunță, că o trupă de vre-o 1400 de Buri, venind dinspre Colesberg, au atacat ariergarda Englezilor, sechestrându-le câteva trăsuri.

De altă parte Englezii asemenea atacă trupele de ariergardă din oastea lui Kronje. Generalul Kelly-Kenny urmărește trupe de-a Burilor, cari ca să acopere oastea principală a lui Kronje, au început o adevărată luptă guerilla.

Din Bruzella se anunță, că Buri au planul să taie comunicația lui Roberts între De Aar și Modder-River, apoi să ocupe mereu ariepale oastei, pe când în centrul terenului înspre Bloemfontein, provăzută cu palisade, valuri de pământ și șanțuri se întinpe grosul oastei lui Roberts. Acest plan îl execută Delarey și Kronje. Despre acesta din urmă nici acum nu știu Englezii unde se află cu oastea sa. De aceea Roberts, după-cum e avisat din Londra »*Deutsche Zeitung*« a încetat de-a înainta deocamdată, din motiv, că nu cunoaște mișcările dușmanului și apoi cele mai multe riuri au inundat și drumurile sînt impracticabile.

Diverse știri.

Din Natal se anunță, că generalul Buller mereu atacă pe Buri, urmând firește planului de-a ține ocupate în jurul Ladysmith-ului cei mai multe trupe de a lor și astfel Kronje se poată că-păta cât de puțin ajutor de aici.

În colonia Cap asemenea se întemplă mereu ciocniri și atacuri. Un astfel de atac s'a întemplat lângă *Dortrecht* între cete de Buri și Englezi;

acești din urmă au fost comandați de generalul Brabant.

Din Londra se anunță, că oficiul de războiu a dispus trimiterea în Africa de nouă trupe de 15 mii de oameni și 1200 de cai. Trupele aceste vor fi expedate în decurs de două săptămâni.

Din cronica veacului XIX.

— Date memorabile. —

22 Februarie.

1849. Bem provoacă pe Sécuii cari vreau să ocupe locuri pe lângă Bistrița să se anunțe. Se primise de coloniști toți cei de 24-40 ani.

1851. Se publică decretul Monarhului despre reactivarea Metropolei de Alba-Iulia și făgăraș și înființarea nouelor episcopii în Gherla și Lugoj.

1861. Se publică convocarea adunării constitutive a »Asociației transilvane« pe ziua 9/22 Martie.

1898. + Constantin Stamati Ciurea, fruntaș din Basarabia, bun scriitor (n. 1829 în Chișineu).

Întimpinare.

Sîntem rugați să publicăm următoarele:

În numărul 28 a. c. al prețuitului ziar »*Tribuna*«, un domn ce se ascunde sub pseudonimul »Arghir«, relatând despre rezultatul prelegerilor economice din *Seliște*, ne învinuiește că din comuna *Tilișca* n'a luat parte nimenea la aceste prelegeri; sporează însă că la viitoarele prelegeri vor veni și *Tilișcanii*, cu care ocaziune ne va sfînge... cărbuni de deochiat.

În interesul adevărului — subscrișii ca conducători ai sus numitei comune — ne simțim datori a aduce clarificări on. public în această cauză.

E drept, că la cele 3 prelegeri de până acum *Tilișcanii* nu au luat parte din cauză, că în 2 Dumineci dîntău au fost mai multe oșpețe în comuna noastră, dintre cari 2 s'au întemplat tocmai la cei dîntău oameni din comună, unde au fugarat ca nuni preoții nostri. La aceste căsătorii am fost datori întreaga inteligentă, precum și toți fruntașii din popor a lua parte.

La a 3-a prelegere, pe care — ne vine a crede — că cu intenție au amînat-o pe *Mereuri*, în 2/14 Februarie, asemenea n'am putut lua parte, fiind pentru noi *Tilișcanii* ziua aceea de mare însemnătate, sîrbînd hramul școlii noastre, cu care ocaziune corpul învățătoresc spriginat și de alți membri inteligenți și din popor au aranjat o festivitate școlară.

Eată dar' cauzele neparticipării, cari cauze s'au adus de altcum la cunoștință unor persoane conducătoare din *Seliște*.

Tilișca, în 8/20 Februarie 1900.

Stefan Millea, notar în pensiune; Valer Millea, notar comunal; Ioan Iosof, paroh; George *Pecurariu*, învățător; I. Iuga, funcționar de bancă; Petru Iuga sen, paroh; Petru Iuga jun., capelan; Ioan Bratu, director școlar; Tereție Popovici, învățător; Savu Frăcea, proprietar.

Cronica zilei.

Sibiu, 21 Februarie n. 1900.

Memento. 22 Februarie: Licit. pentru esarîndarea casei de cărmă și prăvălie în Boita.

24 Februarie: »Arieșana«, adun. gen. în Turda. — »Concordia«, inst. de credit, adunare generală în Uzdin-Ozora. — Bal în Băița (Zarand) în fav. fondului școlar. — Concert în Orăștie. — Bal în Ghimeș-Făget în favorul școlii gr-cat.

25 Februarie: »Mielul«, adunare generală în Poiana.

26 Februarie: Concertul tinerimei academice din Oradea-mare. — Desp. Oradea-mare al »Astrei«, adunare constituantă în Oradea-mare.

27 Februarie: Serata tinerimei universitare române din Cluj.

D-na Clelia Bertini-Attilj, poeta romană al cărei nume a devenit cunoscut din prilejul frumoaselor manifestațiuni românești la Columna lui Traian din Roma, zilele trecute a fost decorată de M. Sa Regele Carol I. cu ordul *Benemerenti cl. I.*

Fundație românească. Sub titlul acesta »*Magyar Szó*«, foaia lui Bánffy, spune că Metropolitul *Mihályi* din prilejul iubileului său de douăzeci-și-cinci de ani de arhipăstorie a făcut o fundație de 100.000 coroane, din care o mare parte e destinată »Astrei«, elevilor săraci dela gimnasiul din Blaj și fondului de pensii a preoților deficienți. Totodată spune foaia lui Bánffy, că pentru muzeul național și pentru teatrul național Metropolitul a dăruit câte 2000 de coroane.

Credem, că e o simplă scoritură făcută cu rea credință, lucru ce se vedește și din observarea finală a știrei, cu privire la menirea »*Căsei naționale*«.

Din comitatul Solnoc-Dobăca. Din congregația comitatului Solnoc-Dobăca fac parte, — cum ni se scrie, — următorii Români:

I. Virilisti:

Ioan Vaida, propr. în Alpret fl. 1393.38
Dr. Ioan Szabo, episcop gr-cat. în Gherla » 1012.50
Dr. Teodor Mihali, avocat în Dej » 849.07
Victor Illyés, proprietar în R. Cristur » 629.94
Dion. Vaida, propr. în Alpret » 609.53
Ioan Velle, protopop greco-catolic în Dej » 204.34
Georgiu Gradovics, avocat în Dej » 162.58
Iuliu Ancean, proprietar în Surduc » 140.49
Vasiliu Leményi, proprietar în Bonțiu » 135.68
Ioan Birle, proprietar în Culeșul-ungurese » 135.46
Ioan Sándor, proprietar în Ciachi-Gărbău » 121.57
Dr. Alesandru Chereștes, avocat în Dej » 116.12

II. Membri aleși: Georgiu Pușcariu, protopop gr-cat. și paroh în Betlean; Stefan Tite, proprietar în Cătecea; Ioan Szálka, jude de tribunal în Dej; Emiliu Man, preot gr-or. în Boerfalva; Ioan Oltean, preot gr-cat. în Sucul-superior; Simeon Corpodean, notar la scaunul orfanal în Dej; Stefan Birle, notar; Ioan Dragomir, preot gr-cat.; George Petrovan, preot gr-cat.; Nicolae Avram, preot gr. cat.; Ioan Petrovan, notar; Samuilă Cupșa, protopop gr-or.; Teodor Șovrea,

preot gr-or.; Ioan Georgiu, canonic gr-cat.; Teodor Herman, protopop gr-or.; Gavrilă Buzura, preot gr-or.; Vasiliu Muste, preot gr-cat.; Ioan Barbul, preot gr-cat.; Ioan Paul, preot gr-cat.; Demetriu Péter, preot gr-cat.; Dr. Clemente Barbul, adv. în Dej; Alesandru Bartha, preot gr-or.; Stefan Pintea, notar; Aurel Biliu, preot gr-cat.; Emil Pop, jude reg. în Ileanda; Ioan Hătiegan, protopop gr-cat.; Sabin Corolan, protopop gr-cat.; Nicolau Pop, preot; Alesandru Bene, canonic gr-cat.

Magyar nemes. M. Sa Francisc Iosif I. a conferit lui Sigismund Gold, locuitor din Budapesta, titlul de nobil maghiar cu predicatul »tatai« (de Totis).

Papa Leo XIII. a trimis împărătesei Chinei o vază de mare preț, pentru că prin decretul din săptămînile trecute a recunoscut religionea catolică de religione receptă

Hymen. Traian V. Motora, ales paroh în Gerniesig (tractul M.-Oșorheiu) și d-soara *Maia Tomus* își vor sîrba cununia la 25 Februarie n. în biserica gr-or. din Abrud.

Grație pentru »zde«. Ziarul »*Katholische Listy*« din Praga vestește, că arhiepiscopul Dr. Kohn din Olmitz a înaintat Împăratului cerere de grație pentru toți rezerviștii închiși din cauză că la controlă s'au prezentat cu »zde« în loc de hier.

Teatrul »*Trionon*« din Paris alaltieri a fost distrus total de un incendiu provenit din curentele electrice.

Naufragii. La San Vincente dela Barquera (prov. Santander) s'au naufragiat trei corăbii, pierind în valuri 24 oameni. La fîrmurii dela Oviedo s'au naufragiat opt corăbii, despre a căror soarte ulterioară nu se știe nimic.

Administrația »*Revistei ilustrate*« publică următorul avis:

»Rugăm pe stim. d. ce au abonat foaia noastră pe a. c. să fie liniștiți pentru întârzierea ei, căci în scurt timp vom fi gata cu aranjamentul tipografiei noastre propriu din nou înființată și atunci vor primi toți numerii restanți și vom continua edarea în ordine, ear' pe cei-ce nu s'au abonat până acum îi rugăm să grăbească cu trimiterea abonamentului, pentru-că eșemplele întrecătoare nu vom tipări«.

Strivit de tren. Duminecă dimineața mașinistul »*dolf Reichel*« sosind cu trenul în gara Arpașului-inferior a dat să sară din tren înainte de ce l-ar fi oprit de tot. A căzut însă între roatele locomotivei, care i-a frânt picioarele și o mână. Adus în spitalul din Sibiu, nenorocitul a murit încă în aceeași zi. Au rămas după el șese orfani mititei.

+ Ioan Popp, preot gr-cat. în Drăsovi, în urma unui morb îndelungat a răposat Duminecă (18 Februarie n.) în etate de 63 ani și în al 33-lea an al preoției sale. Înmemntarea i-s'a făcut azi la 2 ore p. m. în cimitirul gr-cat. din Drăsovi. Pe răposatul îl deplâng: Paraschiva n. Moldovan ca soție, Carolina n. Băcăuici, Cristina n. Muntean, Lucreția n. Rusu, Emilia, Aurelia, Silvia, Ana, ca fiice, ginerii, fratele, sora și alte rudeni numeroase.

— Bine, te cred, dar' sub condiția, că vei încerca totul, ca să afli unde locuiește Toneta. Și promite-mi și aceea, că la nici un cas nu o vei dîmite, după cum ziseși adinea-ori că vei face.

— Bine, dar' în schimb d-ta promite-mi că nu vei abusa de nevinovăția, de bunătatea și simplitatea fetei...

— D-ta mă crezi un scelerat, cocoană Pepa.

— Ba nu, ci voesc numai să te rog, să nu scoți din minți pe această sîrmană porumbiță... după-cum ți-e obiceiul; fetele așa de ușor alunecă...

— Îți spun pe cuvînt, că nu o voi sil să mă iubească.

— Că nu vei arunca în odaia ei flori și alte marafeturi de acestea?

— Că nu-i voi face curte? Cere dela soare să nu încălzească. Că nu voi face glume proaste cu ea? Îți promit, îți promit, îți promit pe cuvînt. Dorești să-ți dau și în scris?

— Bun! Îți promit deci, că nu o voi dîmite.

Luis dintr'o înghițitură a beut laptele ce-l mai avea în păhar, apoi ștergîndu-și cu serveta muștele, a grăit astfel.

— Așadară noapte bună, cocoană Pepa, căci încă în astă-noapte trebuie să înveți »*pragmatica*« valabilă la numirea coadjutorilor.

— Sfîntă Maică Preacurată! Ce mai prostii se învață la universitățile alea!...

Și depărtându-se biata femeie, Luis auzia bine cum între zîngănitul păharului lovindu-se de tăiere, cocoana Pepa repeta mereu cuvîntul: »*conconjugator*«.

(Va urma).

FOITA »TRIBUNEI«

Memoriei lui Iancu.

*Brou fără seamăn, războinic viteaz,
Ce neamului dat-ai vieață,
Nu simți, că pămîntul te-apasă mai greu
Și nu simți fiorii de ghiafă?*

*Ca facla de fulger trecut-ai prin munți
Si-n văi revărsat-ai lumină,
Să vadă poporul de veacuri orbit,
Menirea-i superbă, divină.*

*Și ca și-un apostol din vremea lui Christ
Dușmanilor dat-ai iertare,
Căci vrut-ai să simți dușmanul învins,
Cu cât e puterea-ți mai mare!*

*Ear' astăzi ingrații, cu suflet pervers,
Îți sapă mormîntul de-a valma,
Și lacomi s'aruncă pe trupul tău mort,
Să-l bată mișei cu palma.*

*Aceasta-i virtutea și gloria lor:
Să pleacă cu fruntea-n jîrnă,
Ear' dacă te pune păcatul să-i ierți,
Apucă eiomagul în mână.*

*Păgâni veritabili! — În laturi, vî jur
Pe ura, ce clocoțe n vine,
Pe umbrele sfînte, ce voi pîngăriți,
Că nu vi-s'a nlocos epre bine!*

*Trăește poporul ce voi insultați,
Și-și scrie răvașu-nainte,
Grijiți, că se scrie prea mult pe răvaș,
Să mișcă și morții-n mormînte.*

*Un tulinic mai trebui și neamul întreg
Stîrnu-va potopul de ură,
Să-nece durerea-i de-o mie de ani
Sub cea mai cumplită tortură!*

Narada.

FLUTURAȘUL.

— Roman spaniol —

de 10

Narciso Oller.

(Urmare).

Stăpâna ospiciului și-a luat un scaun, și fiind foarte obosită a ocupat loc față n față cu Luis, care, în timp ce mișca cu lingurița laptele, a început să-i grăiască astfel:

— Cocoană Pepa, d-ta știi foarte bine, că am trecut deja prin multe aventuri amoroase... Crede-mă însă, că ceea-ce simt față de Toneta, n'am simțit până acum față de nici o fată... La început consideram drept glumă afacerea, dar' când am văzut pe Toneta a doua-oară, am început să iau lucrul în serios, ear' când în Lunia trecută s'a depărtat de aici, simțeam deja că sînt învins pe deplin... Cu voce tremurătoare i-am declarat că o iubesc, căci inima-mi s'vîncina puternic; cuvintele-mi isvoeau din simțământ profund și erau timide, cum obicînuiesc a fi cuvintele adevăratului amor.

— Te cunosc eu bine, pasere măiastră! Știu ce lingușitoare și seducătoare îți e vorba! Vai de sîrmana fată de o fi să-ți creadă ademenirilor. În interesul oi, dar' și în al d-tale interes, — ca să te cruț de muștrările conștienței, pe cari de sigur le vei simți mai apoi, — voi spune Tonetei să nu mai pună piciorul în casa mea; nu, nu va mai veni aici la cusut.

— Dar' îmi vei spune unde locuiește.

— De acest lucru mă voiu păzi ca de foc; dar' și de altcum nu ți-ai pute face pe voe, chiar de ași și voi, pentru-că nici eu însumi nu știu unde locuiește.

— Asta deja de două zile 'mi-o tot toci în urechi, dar' zădarnic, doar' știi prea bine, că pe mine nu mă poți păcăli.

Zicînd acestea, tînerul, fără să-și fi scos din gură fraza ce o strîngea între dinți, în mod de tot comic s'a aruncat în genunchi înaintea găzdariei sale și în ton melodramatic a exclamat:

— Ânger din cer căzut pe pămînt, dumnezeire, sfînt... idol al inimii mele, prosternut la picioare-ți te rog... oh, spune-mi, unde locuiește dulcele meu amor?

— Piei dinainte-mi, drace, nu face teatru cu mine! — a grăit cocoana Pepa, ridicându-se subit de pe scaun.

— Ah, nu vorești deci să-mi spui? — a continuat tînerul, deasemenea sculându-se de jos și simulînd serioșitate.

— Fie deci: sînt hotărît să aflui încă înainte de sosirea zilei de Lună, când în contra opreliștei d-tale aș urmări pe Toneta și i-aș afla locuința... Dar' nu! eu vreau s'o aflui acum, în minutul acesta. Ori îmi spui, ori am să-ți fac o comedie, de chiar și casa se va cutremura.

O să vezi; voiu chema pe soții mei cari nu s'au culcat încă, te luăm în mijlocul nostru și te purtăm prin întreaga casa; aprindem lumini și în deplină procesiune îți vom face un șari-var de se va duce minune. Las' să vadă servitoarele, vecinii, strada întreagă!

— Și în adevăr ai fi în stare să faci una ca asta? — i-a zis spăriată cocoana Pepa.

— Eu? Eu sînt capabil de ori-ce!

— De ori-ce, dar' de o faptă atât de urîtă nu.

— La o parte cu glumele, cocoană Pepa. Deja de mai multe zile nu sînt în stare să studiez nici o literă barem. Toneta nu-mi ese din mînte; trebuie s'o ved... Cu ea nu mă joc, ca eu celealte; nu, în ea sînt în adevăr amoresat. Spune-mi deci, unde locuiește?

— Jur, că nu știu! Mie 'mi-a recomandat-o o femeie necunoscută, cu care mă întîlnisem în țîrg. M'a întrebat, ori de nu am lipsă de o cusătoreasă? I'am răspuns că am, și dînsa 'mi-a trimis-o aici, ca să mă conving, ori de corespunde trebuinelor mele, sau nu?

— D'apoi de unde ai aflat dară că e orfană?

— Ea însăși 'mi-a spus.

— Nu umbra să mă înșeli, madam, căci îmi chem tovarășii și începem s'erena.

— Îți spun pe cuvîntul de onoare

— Să vedem, ce înțelegi d-ta sub »cuvîntul de onoare«?

— Vorbesc așa de sincer, ca-șicum aș înghenuchia sub patrafrul duhovnicului meu. Fii odată serios, pentru numele lui Dumnezeu! Și încă te mai plîngi, că nimenea nu-ți crede nici un cuvînt!

George Cosbuc, popularul poet, zilele trecute a fost decorat de M. Sa Regele Carol I. cu ordul *Benemerenti* cl. I. pentru merite literare.

† Constantin Ioanovici, proprietar în Verșeș și deputat dietal, a răposat Duminecă noaptea, în etate de 46 ani. Ioanovici de naștere e din Bozovici, Român gr.-or. A fost un an pretor, dar renunțând la acest post s'a ocupat cu economia la moșia sa din Solcița, el fiind primul, care a încercat regenerarea viilor pustiite de filoxeră. În considerarea meritelor câștigate pe acest teren M. Sa în 1896 i-a conferit titlul de nobil cu predicatul „de Solcița”. În același an a fost ales deputat dietal în cercul Moraviței. În mormântarea i-s'a făcut azi.

Serată musicală în Brașov. Reuniunea română de cântări și gimnastică din Brașov va aranja Vineri (23 Februarie n.) serată musicală împreună cu dans.

Danemarca fără analfabeți. Ministrul de culte al Danemarcei și-a publicat zilele trecute raportul anual despre mersul instrucției. Din acest raport rezultă, că în Danemarca nu există nici un singur om mare, care să nu știe ceti și scrie.

Di Petru Conda face cunoscut, că fiind ales învățător în lancahid (comitatul Torontal) și trebuind să se strămute la noul său post, a fost silit să întârzie cu editarea opului „Drepturile și datorințele învățătorilor confesionali”. Cere deci pe această cale scuzele abonților la acest op.

Tribuna Literară.

Horia și »națiunea română«.

— Noue documente la istoria revoluției lui Horia. —

(Urmare și fine).

Interesantă e și scrisoarea în care Siess raportează despre prinderea lui Horia și Cloșca. Ea poartă datul de 3 Ianuarie 1785 și e scrisă cu mai mult colorit decât celelalte. Eată cuprinsul ei după traducerea „Transilvaniei”:

„În sfârșit după multe ostenele și după toate pregătirile, ce se pot închipui pe această vreme aspră și pe lângă o zăpadă foarte mare, domnul locot-colonel Kray avu norocirea, ca să aducă cu neînfricată în Său la sfârșitul anului în prisoarea fortăreței Alba-Iulia, după aceea în cea din Deva pe pricinitorul rebeliunii țărănilor valahi de aici, Horia, împreună cu camaradul și aderentul lui principal, Cloșca, după ce în această rebeliune multe familii nobiliare ungurești de frunte s'au stins într'un mod ne mai auzit și neomenos, ear' alte prin pierderea tuturor averilor și bunurilor lor au fost aduse la băta de cerșitor și silit să bată la ușile oamenilor după elemosină. Modul cum au fost prinși cei doi iscoditori ai acestor cruzimi s'au servite, l'am aflat astăzi dintr'un izvor sigur în cele următoare: El, Horia, împreună cu numitul seu aderent, Cloșca, despărțindu-se pe ascuns de ceata Valahilor, ce o mai avea pe lângă sine, s'a dus în așa numiți munți ai Arieșului-mare, ear' domnul locot-colonel Kray i-a luat la goană cu neobositii lui Său; acesta trase pe partea sa pe unii Valahi, parte dintre cei liniștiți, parte dintre aceia, cari se reînvoieră deja la fidelitate, înarmă cu potcoave (mațe) atât picioarele acestora, cari aveau să cerceteze munții cu deamăruntul, cât și ale soldaților sei, ca să se poată urca cu atât mai bine și astfel străbătura munții, până când sepe din amintii Valahi dederă de niște urme de om și mai apoi peste un avant-post al lui Horia; pe acesta îl silită apoi iscoditorii să le spună sincer locul, unde se află amintii Horia; avant-postul i'a îndrumat la un arbore scorburos, sub care ardea un foc; patru dintre aceștia meraseră atât de aproape de acel loc, încât Horia băgă de seamă, că se apropie oameni de el. Horia eși din scorbura arborelui și întrebă pe amintii iscoditori, că ce caută și ce voesc? Aceștia apropiindu-se și mai mult, răspunseră, că au sosit din nou numeroase trupe împărătești prin sate și oficerii i-au silit să meargă și să le aducă vânat. Horia sezu după aceea pe pământ și îl ordonă ca și cei patru Valahi să se apropie și să se așadă la foc; aceștia așa făcându și doi dintre ei luăru pe Horia în mijloc, ceilalți doi tot asemenea pe Cloșca.

Horia îi întrebă de noutățile de prin sate, ear' atât de des amintii îi coditori răspunseră, că ei nu știu de alta, decât de miserie și de multimea soldaților sosiți. Horia reflectă apoi, că în curând vor fi alungați acei soldați. Se apropiară apoi și ceilalți trei iscoditori rămași în urmă și Horia îi întrebă asemenea și pe ei, că cine sânt și ce voesc? Cei patru Valahi de mai înainte răspunseră, că sânt camerazi de ai lor și că umbli la vânat, apoi înăță fiecare păreche din iscoditori pe omul seu, doi pe Horia și doi pe Cloșca; îi ținură strâns, ear' ceilalți trei veniți mai în

urmă îi legară cu ștreanguri. În vreme ce iscoditorii erau ocupați cu ținerea și legarea lor, Horia își viri mâna în sân, o soacă plină de scrisori, aruncă scrisorile repede în foc și acelea se prefăcură în cenușă. Domnul locot-colonel Kray a sosit în curând după aceea cu ficiorii sei acolo și escortă pe ambii prisionieri mai întâiu la Alba-Iulia și mai apoi în cetatea din Deva.”

Această scrisoare, pe care Românul întotdeauna va ceti-o cu rușine, că în însuși neamul seu s'au aflat trădătorii eliberatorului de sub jugul sclăviei, — este ultima, a 13, din relațiunile lui Siess.

La ele, harnicul arhivar Schenk a mai adaus sentențele de moarte aduse asupra capilor revoluției, și descrierea execuțiunii barbare ce li-s'a aplicat.

De însemnat e că dl „Dr. G—y”, care se ocupă cu această cronică în „Bud. Tagblatt”, dă numai resumate din scrisorile lui Siess. Un Român, care ar ajunge să le citească, ar găsi poate mai mult de relevat în ele.

INFORMAȚIUNI.

„Foata Pedagogică”. Apare în Sibiu la 1-a a fiecărei luni în întindere de două coale. Abonamentul: un an 6 coroane, o jumătate an 3 coroane. Pentru România pe an 10 lei. Anul IV. nr. 2 dela 1 Februarie are următorul cuprins: Reformă în învățământul din istoria naturală în școlile populare, de Dr. Barcianu. — Modele de lecțiuni: parabola despre fiul cel perdut, de Dr. Stroiă. — Invidia la Români și urmările ei, de inv. Ilie Georgescu. — Din literatura școlară, de I. S. — Informațiuni. — Felurimi. — Correspondență.

Au apărut:

Gesta Hungarorum, cronica notariului anonim al regelui Bela, tradusă din limba latină de Mihail Beșan, notar public regesc în Lugoj. Editura „Asociațiunii pentru literatura română și cultura poporului român”. Broșură de 100 pagine 8° mare, cuprinzând pe lângă textul cronice, paralel în limba latină și română, încă și un bogat repertoriu despre literatura referitoare la *Anonymus notarius* și cronica lui, un faximil și o chartă a Ungariei vechi, compusă de dl M. Beșan după datele cronice notariului anonim. Prețul unei broșuri e 3 coroane.

*) Modul prinderii lui Horia și Cloșca, descris din Siess, conșună cu raportul locot-colonelului Kray dăto 1 Ian. 1785, cf. N. Densușianu, op. c. pag. 416 și urm.

Ultime știri.

Londra, 21 Febr. n. Generalul Buller raportează, că Burii și-au retras toate trupele spre nord dela Tugella. Generalul englez Hart a ocupat Colenzo.

Londra, 21 Febr. n. Din toate rapoartele se constată, că Burii sânt în retragere pe întreg câmpul de război. (Probabil își caută poziții favorabile pentru a întâmpina cu succes atacurile dușmane).

Din public. *)

Monumentul Marelui Șaguna. Comitetul „Reuniunii sodalilor români din Sibiu”, a transpus consistoriului archidieceșan următorul act:

Venerabil consistor archidieceșan!

Dorind și noi, „Reuniunea sodalilor români din Sibiu”, a ne arăta recunoștința față de fostul nostru patron, de pie memorie Marele archiereu Andreu baron de Șaguna, am întreprins între un număr mai restrins al membrilor nostri colecta de față în favorul fondului pentru ridicarea unui monument Marelui Șaguna, al cărei rezultat e 28 cor. 90 bani, adică douăzeci și opt cor. 90 bani.

La colectă au contribuit:

Victor Tordășianu, presidentul Reuniunii, Ioan Ganea, vicepresident, George Poponea, notarul Reuniunii, Zah. Voileanu, croitor, Const. Dragoș, măiestru pantofar, Zah. Aron, măiestru cismar, membri în comitetul Reuniunii, Nicolae Simțion, membru onorar al Reuniunii, Vas. Ban, membru în comitetul Reuniunii, Ștefan Moga, măiestru franzelar, Nicolae Stroiță, culegător-tipograf, Nicolau Bratu, culegător-tipograf, Ilie Alimănescu, culegător-tipograf, Antone Balomiri, sodal pantofar, Emil Sigmirean, culegător-tipograf, Emil Vintila, măiestru pantofar, Ioan Luca, mașinist, dela toți câte 1 cor.; Florea Crucița, cassarul Reuniunii 80 bani; Lazăr Prașca, Ioan Boș, sodal păpușar, Ștefan Duca, culegător-tipograf, Victor Griguta, culegător-tipograf, Ioan Marcu, culegător-tipograf,

*) Pentru cele cuprinse în rubrica aceasta Red. nu e responsabilă.

Ioan Bologa, sod. păpușar, Zah. Moga, măiestru franzelar, Nicolau Marcu, măiestru tapetar, dela toți câte 60 bani; Aron Pușcașiu, sod. p. 40 bani; Lazar Ucenic, sodal mäsar, Gyenes Gyula, culeg.-tip., George Luca, sod. cismar, Ioan Lungociu, sod. păpușar, Traian Marcu, sod. păpușar, Simeon Varga croitor, Ioan Păreș, croitor, câte 50 bani; Vasile Arsenie, sod. curelar, Samoil Petrașcu, sod. mäsar, Nicolau Drăghiciu, sod. rotar, Nicolau Henteș, măiestru pantofar, George Columbanu, sod. cismar, Emil Olin, măiestru croitor, Emil Pătruțiu, măiestru mäsar și Ludovic Comloș, sergent-major, câte 40 bani; Simeon Almășan, curelar 20 bani, Suma totală: 28 cor. 90 bani.

Din ședința comitetului „Reuniunii sodalilor români din Sibiu”, ținută la 15 Februarie n. 1900.

V. Tordășianu, George Poponea, președinte. notar.

Dare de seamă și mulțumită.

La concertul corului din Șeitin au suprasolvit p. t. domni: A. Boritan, protopop de Macău, S. Botta A. D., on. paroch, Giriș, câte 4 cor.; I. Nuszbaum, Șeitin 10 cor.; S. Șiclovian, of. comitatens, A. Petrovici, avocat, Nădlac, câte 4 cor.; R. Nestor, preot, Căiană, Dr. T. Simai, avocat, Vinga, Georgiu Feier, avocat, Borosjenő, Dimitriu Feier, notar, Șeitin, Justin Ardelean, redactor, Dr. Nicolau Oncu, directorul „Victoriei”, Dr. Lazar Ghebeles, avocat, Pécota, Dr. Iuliu Chicin, medic, Nădlac, Dr. A. Buck, avocat, Nădlac, C. Stragia, jude com., Șeitin, D. Micu, învățător, Șeitin, S. Menheim, Nădlac, Friedrich, Nădlac, Leopold I. și Fiul, Nădlac, S. Iacob, of. com., Șeitin, G. Maior, paroch, Șeitin, câte 2 cor.; I. Karácsonyi, Nădlac 1 cor.; A. Burger, Șeitin 2 cor.; Steva Drăgan, Șeitin 40 bani; Teodor Rus, Șeitin, S. Ebstein, Șeitin, câte 20 bani. Suma suprasolvirilor: 61 coroane și 80 bani (30 fl. 90 cr.)

Primească p. t. domni suprasolvitori cele mai călduroase mulțumiri pentru generoasele patrocinări și jertfe într'adevăr marimoase.

În fine — implorând grația Celui de sus asupra dlui Chiva — ca să se poată continua și mai departe arta frumoasă a dezvoltării intelectualității și a nobilității inimilor, cu distinsă stimă vă rog binevoiiți a da loc acestor ordini în prețuit-vă ziar, ca exemplul acestui cor zeloș să stărnească și în inima altor confrăți iubirea neamului nostru scump.

Todor Roman, Paul Görög, cassarul corului. notarul corului.

VIAȚA SOCIALĂ.

Din Jebel.

Primim invitare la concertul împreunat cu teatru și joc, ce-l va aranja corul plugarilor gr.-or. rom. din Jebel, în 12/24 Februarie 1900, în localitatea ospătariei mari din loc. Prețul de intrare de persoană 1 cor. Începutul la 8 ore seara. Venitul curat este destinat pentru fondul corului. Suprasolviri și oferte marimoase se primesc cu mulțumită și se vor cuita pe cale ziaristică.

Programa: Concertul. 1. Serenadă, cor barb. de C. Porumbescu. — 2. Primăvara, cor barb. de I. Vidu. — 3. Taci bărbate, cor barb. de I. Vidu. — 4. Florea lui Petac, poezie de I. Grozescu, declarată de coristul Dănilă Albu. — 5. Căcuz, cor barb. de Humpel. — 6. Cânt. gint. latine, cor barb. de E. Caudella. — 7. Vîno lele, cor barb. de I. Vidu. — 8. Marșul cânt. cor barb. de Porumbescu.

Teatrul: „Dela sat”, piesă populară în 4 acte de N. Macovitsen. În pauză se va juca „Călușul și Bătuta”.

Bibliografie.

Album de cântări.

— Invitate de prenumerațiune. —

Dl *Gulielm Șorban*, tinărul nostru pianist și compozitor, care așa de mult a fost admirat la concertul din Deva deschide listă de prenumerațiuni la un *Album de cântări*, care va cuprinde 20 piese, compuse și aranjate pentru voce cu acompaniament de pian și coruri.

Prețul unui exemplar din acest prețios *Album* este 5 coroane, legat 6 cor. ceea-ce în raport cu cuprinsul e un preț destul de modest.

Recomandăm tuturor *corurilor* cum și tuturor iubitorilor de muzică și cântări să grăbească a prenumera acest op, dând o încurajare tinărului compozitor, care ne îndreptățește la multe nădejdi.

Prenumerațiunile să se adreseze direct la adresa următoare:

G. Șorban, Viena, IX. Lazarethgasse nr. 6, Th. nr. 20. Prenumerațiunile se pot face și la noi.

A apărut:

„Ce am pute face”. — Părere asupra stărei economice a țării, de Andreu Colegiu, în Focșani. — O broșură de 16 pagini.

Autorul insistă pentru industrie, mai ales industria casnică la țărani; pentru instrucția economică, și alte îmbunătățiri a stărei economice, prin cari s'ar preveni desastre, ca cel din anul curent.

„Die weisse Taube”. D-na Alexandrina I. Mathèy, cunoscută publicului sibiian, a scos în Graz, unde petrece de câțiva ani o elegantă broșură, care conține specimene de cânturi din libretul seu pentru opera, intitulată „Die weisse Taube” (Porumbița albă).

Broșura (de 32 pag.) cuprinde versuri de o rară frumusețe, și ca fond și ca formă. Trebuie să regretăm, ca cetita Română, nu serie tot așa de frumos și românește.

Opera aceasta e de altfel foarte modernă; cu adevărat de veacul al 20-lea. (Poate de aceea se indică pe pag. titulară anul avansat de 1901, ca nime să nu mai poată contesta, că e din veacul al 20-lea.)

Ideea fundamentală e emanciparea femeilor, combatută în cel mai natural mod de eterna — iubire. Intre persoane cură și numele „Mircea”; nu observăm însă în rolul lui nimic propriu românesc, așa cât ar pute tot cu același drept să se numească Mihael ori altcui.

Sântem curioși de a vedea pe scenă „Alba porumbiță”.

Zilele aceste a apărut o scriere de mare importanță pentru istoriografia noastră; este vorba de o carte a dlui Ioan Sărbu, din Rudăria în Bănat care scrisă în nemțește, poartă titlul: *Mateiu Vodă-Basarabas Auswärtige Beziehungen* (Zur Geschichte des europäischen Orients), Leipzig. Edit. Wilhelm Friedrich, 1899. În VIII-o. 356 pag. + X

Această lucrare foarte documentată și foarte conștientoasă, tratează despre relațiunile esteriore ale lui Mateiu Basarab și face un mare serviciu istoriei noastre naționale.

Cons. derațiuni politice sociale și economice de Constantin C. Codrescu, senator, președintele camerei de comerț în Botoșani. — O broșură de 30 pagini.

A apărut în tipografia noastră cartea „*Principiile politice*” (după Dr. Fr. de Holtzendorff) de Teodor V. Păcățian. Formatul 8° mare, cuprinsul 290 pagini, tiparul curat și cetel. Prețul 4 cor.

O recomandăm cu căldură publicului român, iubitor de literatura științifică, în special însă celor-ce, conform poziției lor sociale, sânt chemați să fie conducători politici ai poporului nostru. De vinzare în librăria institutului nostru.

„*Estras din tarifele de postă și telegraf valabile dela 1 Ianuarie 1900*”. Fiind tarifele anterioare în multe privințe esențial schimbate în urma introducerii valutei de coroane, estrasul acesta e de cel mai mare folos pentru birouri și privați. Se poate procura dela *librăria archidieceșană* în Sibiu și dela *administratia „Tribunei”* cu prețul de 20 bani.

Tragedia Calvarului, de abbé Henry Bolo, tradusă în românește de membrii societății de lectură „*Inocențiu Micu Clain*”, a teologilor din Blaj. Edit. societății tiparul „*Tipografeii*”, societ. pe acțiuni în Sibiu. Prețul: 2 coroane, pentru România: 3 lei.

În această scriere se tratează, într'o concepțiune originală și într'un stil superb, *divina tragedie* a Mântuitorului. E o lectură, ce înalță fiecare suflet creștinesc, obicnuit a simți și gândi.

Traducerea e vrednică de original; pare-că nici nu e traducere. Un limbaj verde românesc, în felul scripturilor sfinte, este caracteristica escelentei traduceri, care face onoare tinerilor teologi dela Blaj. Unitatea stilului e așa de evidentă, încât ni-se pare că unul singur a făcut întreaga traducere.

Înfrățirea tehnică nu desminte reputațiunea bună a atelierului „*Tipografeii*” noastre. Ear' broșurarea în stil antic, franțuzesc, li dă o formă originală și atrăgătoare. Învălișul e de hârtie pergament.

Rar se vede în piața de cărți românești o carte cu înfrățire așa de elegantă, demnă, atrăgătoare.

Se poate procura și dela librăria noastră. Și credem, că nu numai preții, pentru cari are un preț deosebit, ci toți iubitorii de lectură bună și frumoasă, domni și dame, se vor grăbi a și-o procura.

„*Ilustratele Iancu*” Au apărut, nu una, ci două deodată. Prima ne înfățosează într'un splendid peisaj cimiterul din Tebea.

Pe aceasta se mai cetesc și niște versuri potrivite din Sion:

Mil de mii de ani de-or treece
De amar și de nevoi,
N'or pute ca să ineece
Suvenirile din noi.

A doua ilustrată ne reprezintă „*Gorunul lui Horia*”. Sub el se vede o mulțime de oameni, pe lângă cari apare în toată mărimea sa giganticul arbore secular.

Amândouă ilustratele sânt lucrute cu fineță adevărat artistică.

De aici încolo deci se folosim numai ilustrate românești, și între ele mai ales „*ilustratele Iancu*”, din cari vor mai urma o serie întreagă.

Teatru orășenesc în Sibiu.

Direcțiunea: Leo Bauer.

Joi, 21 Februarie n.

Cu concursul actriței Agnes Freund, ca oaspe.

FEDORA

Dramă în 5 acte, de V. Sardou.

Începutul la 7 ore seara.

Sosiți în Sibiu.

La 21 Februarie n. 1900

Hotel „*Împăratul Romanilor*”: Stesser, general-major din Budapesta; Gerchez, inginer din Căneni; Nendwich din Elberfeld, Winkler din Alud, Litzmann din Hamburg, Zid din Skaltiz, Gerő din Brașov, Grünwald, Wittmann, Stepper, Wiegand, Eberth, din Viena, Kohn, Krauss, Brenner, Horozog, Bardos, Hecht, Szűcs, din Budapesta, comercianți.

Hotel „*Meltzer*”: Rosinsky, proprietar din Daneș; Teresa Kolcsik, privatieră din Viena; d-na Binder din Brașov; d-na Farkas din Deva.

Hotel „*Meltzer*”: Todoran, protopop din Cetatea-de-baltă; Druhora, preot din Boița; Schmidt, notar din Vurpăr; Cola, comerciant din Boița; Petrics, volajor din Mező-Berény.

Cursul pieței din Sibiu.

Din 21 Februarie n. 1900.

Hârtie-monetă română	Cump.	18.60	vând.	18.70
Lire furcești		—	—	—
Imperiali (15 R aur)		—	—	—
Ruble rusești		2.48		2.56
Galbeni		11.31		11.45
Napoleon-d'ori		19.10		19.21
100 Marcs germane		117.10		118.20
Livre sterlingi		24.—		24.20

Bursa de Budapesta.

Din 19 Februarie n. 1900.

Renta de aur ung. 4%	98.50
„ „ 4%	94.—
„ „ val. cor. 6%	99.75
Imprumutul căilor ferate ung.	99.50
Bonuri rurale ung.	99.75
„ „ croate-slavone	95.—
Obligațiunile desp. regalilor	99.50
Losuri pentru regularea Tisei și Seghedin	141.50
Renta de hârtie austriacă	99.55
„ de argint austriacă	99.80
„ de aur austriacă	99.—
Losuri austriace din 1860	187.—
Acțiunile băncii austro-ungare	1775.—
„ de credit ung.	751.—
„ de credit austr.	758.60
Serșuri fondare ale institutului de credit și economii „Albina”	102.—
Galbeni împărătești	11.44
Napoleon-d'ori	19.27
Mărci 100 imp. germane	118.15
London 10 Livre sterlingi	242.50

Bursa de Viena.

Din 19 Februarie n. 1900.

Renta de aur 4%	98.55
Renta ung. v. c. 4%	91.15
Imprumutul căilor ferate ung.	99.90
Bonuri rurale ung.	99.40
„ „ croate-slavone	99.50
Renta de hârtie austriacă	99.85
„ de argint austriacă	99.75
„ de aur austriacă	99.—
Losuri austriace din 1860	187.—
Acțiunile băncii austro-ungare	126.40
„ de credit ung.	187.50
„ de credit austr.	236.—

Bursa de București.

Din 7 Februarie v.

5% Renta perpetuă	80 1/2
5% „ „ 1881	96 1/2
5% „ „ 1892	96 1/2
5% „ „ 1893	96 1/2
4% „ „ 1894	84
5% „ „ 1895	85 1/2
4% „ „ 90-94	86 1/2
4% „ „ 1896	87 1/2
5% „ „ 1898	87 1/2
Convertite rurale.	
4% „ „ C. B. 1893	—
4% „ „ 1890	—
5% „ „ 1895	—
5% „ „ Fonc. rur.	94 1/2
Fonc. rur.	80 1/2
„ „ urb. Buc.	87 1/2
„ „ Iași	88 1/2
Banca Națională	2610
„ „ Agricolă	851
„ „ României	—
„ „ de scont	295
Dac. Rom.	486
Națională	142
Patru	—
Constructiv	55
Basalt artificial	—
Transv. nou	—
Baia centrală	110

Pentru redacție și editură responsabil: Andreu Baileș. Proprietar: Pentru „*Tipografia*”, societate pe acțiuni Ioan Marchall.

Banca generală de asigurare

„TRANSILVANIA“

fondată la anul 1868

în Sibiu, str. Cîsnădiei nr. 5 (edificiul propriu).

asigură pe lângă cele mai favorabile condițiuni:

contra pericolului de foc și exploziune:clădiri de ori-ce fel, locuințe și edificii economice, magazine de mărfuri, mobile vestiment, rufe, caré și vite de tot soiul, fructe de câmp și produse de recoltă **pe viața omului:**

în toate combinațiunile, ca asigurări pe casul de moarte, cu termene fixe, asigurări cu plățile de două-ori a capitalului, asigurări de copii, de zestre, rente viagere etc.

Asigurări populare fără cercetare medicală.

Acest fel de asigurare a vieții a cucerit în Germania un teren vast, astfel că numai în anul 1897 s'au încheiat asigurări de soiul acesta în valoare de peste 115 milioane mărci (138 milioane coroane). Condițiunile „Transilvaniei“ sînt foarte libere și corespund condițiunilor băncilor mari din imperiul german. Se recomandă în special preoților, învățătorilor și economilor noștri dela sate, precum și funcționarilor etc.

Avere totală

fond de rezervă cu finea anului 1898: 985.222. cor. 58 bani. activele cu finea anului 1899: 2.072.059 cor. 96 bani.

Stocul asigurărilor

în secțiunea asigurărilor asupra vieții cu finea anului 1898:

5293 polițe despre 7.750.000 coroane,

în secțiunea asigurărilor contra pericolului de incendii valori asigurate: 59.130.352 coroane.

Dela întemeierea institutului s'au solvit:

pentru desdaunări de incendii:

2.748.002 cor. 62 bani,

pentru capitale asigurate pe viață:

2.342.781 cor. 72 bani,

total 5.090.784 coroane 34 bani.

Prospecte și tipărituri se dau gratuit.

Informațiuni și oferte se primesc la Direcțiunea în Sibiu, precum și la agenturile principale în Brașov, Cluj, Arad și Timișoara, asemenea și la reprezentanții speciali în toate comunele mai mari.

Direcțiunea în Sibiu,

str. Cîsnădiei nr. 5, etajul I., curtea I.

[207] 16—30

„Tipografia“, societate pe acțiuni în Sibiu.**Cu prețul jumătate!****Almanachul****Învățătorului****Român**

pe anul 1899/900,

de Iosif Velcean,

elegant compactat și cu bogat material școlastic

se vinde, într'un număr de exemplare cu jumătate prețul, adică

— numai cu 1 coroană —

învățătorilor români cari îl vor cere cu provocare la acest avis, trimițînd prețul și 10 bani porto postal.

Indispensabil pentru învățători!

Szám 8942—99. tkv.

[67] 1—1

Árverési hirdeményi kivonat.

A Fogarasi kir. járásbíroság mint telek-könyvi hatóság közli, hogy a Neagoe György végrehajtónak Bruda Ioan és neje végrehajtást szenvedő elleni 159 frt. 70 kr. tőke követelés és járulékal iránti végrehajtási ügyében a fogarasi kir. járásbíroság területén levő Galacson fekvő a galaczi 142 tkvben A + 2. 4—17 rendszám valamint az 517 tkvben A + 173. 174. hőszerű ingatlanokra 346 frtban az árverést ezzel megállapított kikiáltási árban elrendeltetik és hogy a fennebb megjelölt ingatlanra 1900. évi április hó 9 napján délelőtti 10 órakor Galacson megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alol és eladatni fognak.

Árverezni szándékozik tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át vagyis készpénzben, vagy az 1881. LX. t.-cz. 42 §-ában jelzett ár folyamattal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333 sz. a. kelt igazságügyministeri rendelet 8. §-ában a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t.-cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Fogaras, 1899. évi december hó 14-én.

A kir. bíróság mint telekkönyvi hatóság:

Gáspár,

kir. albiró.

Sz. 11—1900.

[68] 3—3

Pályázati hirdetmény.

As abrubbánya—verespataki Nehezék — Pénzalap Választmánya lemondás következtében megüresedett verespataki alorvosi pályázatot hirdet.

Ezen alorvosi állással 1100 korona fizetés, 240 korona lőrtás, 120 korona szállás-pénz és 400 korona drágasági pótlék van összekötve és nyugdíjhoz van kötve.

A pályázati határidő: folyó évi márczius hó 5-dik napja.

A pályázni kívánók felhivatnak a határidőig pályázati kérésüket, orvostudori, szolgálati és erkölcsi bizonyítványokkal felszerelve a választmány elnökségének annál is inkább beadni, mivel az elkésletlen beérkezettek tekintetbe nem vétetnek.

Ezen állást elnyerőnek kiltása van a verespataki közegyi orvosi állást is elnyerni, mely állás 800 korona fizetéssel van összekötve.

Abrubbányán, 1900 februar 13.

Képes Ferencz,

o. jegyző.

Imreh Károly,

o. elnök.

Cine vrea să câștige

400 mărci (circa 500 cor.)

câștig lunar, garantat, cinstit și fără risic poate se câștige, aceia care își trimit adresa și o marcă postală sub V. 21 la Annoncen-Expedit. K. F. Wojtan, Leipzig-Lindenau. [315] 48—52

Pentru oameni tineri există numeroase mijloace din strălătatate, franceze, engleze și germane, în contra durerilor și seursurilor de țeve.

În toate casurile, în cari medicii prescriu oleu de santal, mai consult și mai bine este a se întrebuința

Santal-Egger,

preparat din cel mai bun oleu de santal din India, prescriu pacienților din partea medicilor.

Prețul unui flacon 3 coroane,

la trimiterea înainte a prețului franco 3 cor. 40 fil.

2 flacoane 6 cor.

[268] 27—40

3 flacoane 9 coroane.**Farmacia la „Palatinul țerei“**

în Budapesta, VI., Váci-körút 17.

„Foaia Poporului“,

este cea mai bună și mai ieftină gazetă populară.

„Foaia Poporului“

ese în fiecare Duminică, în format cuart mare, cu cuprins bogat politic-național, economic, literar, informativ etc. și cu ilustrațiuni.

Pentru-ca fiecare știutor de carte se poată abona această foaie

„Foaia Poporului“

va costa numai 4 cor. pe anul întreg sau 2 cor. pe jumătate de an.

Abonamentele se fac de-adreptul sau prin mandate postale la

„Tipografia“, soc. pe acțiuni, Sibiu.

MARGARETA MOLDOVAN.

**Din
tainele
vieții**

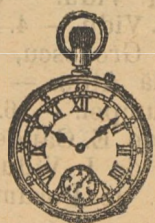
29 de romane și schițe.

Prețul 2 cor., plus 10 bani porto.

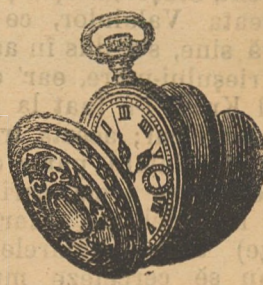
Se poate procura dela

„Tipografia“,
soc. pe acțiuni, Sibiu.

A apărut!

JULIUS ERÖS

firmă improtocolată la tribunalul comercial r. u.

MAGAZIN**de oroloage, juvele, tot felul de articole de aur și argint.**

Oroloj de buzunar remontoir-nichel	dela 5.— până 12 C.
Oroloj de buzunar remontoir-argint	9.— 20
Oroloj de buzunar remontoir veritabil argint-tula, cu părți de aur	18.— 30
Oroloaje pentru dame din aur, veritabil de Genf	24.— 70
Oroloaje pentru domni din aur, veritabil de Genf	40.— 160
Deșteptător de nichel, marcă fină	4.— 6
Oroloaje cu pendul franc., cu resare, în cutii frumoase	10.— 30
Oroloaje cu pendul vieneze cu ponduri	28.— 70
Oroloaje de părete, diferite modele	4.— 30
Lanțuri de gât pentru dame, de aur	12.— 40
Lanțuri de oroloaje pentru dame, de aur	18.— 60

Lanțuri de oroloaje pentru d-ni, de aur dela 40.— până 140 C.	
Inele de aur de tot felul	4.— 48
Inele de aur cu diamant veritabil	12.— 52
Inele de aur cu brilliant veritabil	24.— 300
Inele de aur cu brilliant imitat	7.— 12
Cercei de aur de tot felul	4.— 12
Cercei de aur cu diamant veritabil	13.— 80
Cercei de aur cu brilliant veritabil	46.— 500
Cercei de aur cu brilliant imitat	7.— 12
Brățare de aur de tot felul	20.— 40
Brățare de aur de tot felul	12.— 40
Lanțuri de oroloj și de gât din argint	2.— 8
Cercei și inele de argint	1.60 4
Brățare și broșe de argint	160 10

Juvaere de tot felul dela 15 or. (preț de facon) până la 15 fl., precum și amulete, ju-ju-uri lanțuri, brățare, medalii broșe, ace de cravată, tabachiere și țiitoare de țigarete, tacamuri, chibritelnițe, sugarete, nasturi de manșete etc.

Fiecare obiect de aur sau de argint e examinat și probat din oficiu și pe fleoare bucată se poate vedea esact proba oficioasă (marca oficioasă); eu garantez în scris pe doi ani pentru mersul bun al oroloajelor mele. Toate comanda le efectueșco imediat, pe lângă rambursă sau trimitere anticipativă a prețului, cu îngrijire.

Reparaturi de tot soiul se esecută bine și conștiențios.

Rugându-mă pentru numeroase binevoitoare comande, semnez cu deosebită stimă

JULIUS ERÖS,Strada Cîsnădiei 3. **Sibiu.** Strada Cîsnădiei 3.

(Edificiul „Transilvania“).

[280] 9—24

Doriți se cettiți

**un interesant
Roman?**

Vi-se recomandă

„Castelul din Carpați“

— Roman dn viața poporului românesc din Ardeal. —

de

Jules Verne**Premiat de „Academia franceză“.**

Traducere, — unica autorizată de editorul proprietar francez — făcută

de

Victor Onișor.

Acest volum apărut tocmai acum, are 255+XII. pagini, în octav mare, de o eleganță rară la cărțile românești, și este împodobit cu

26 ilustrațiuni

admirabile, executate după olișeuri din Paris.

Prețul:

Edițiunea populară: 1 cor. 60 fil. + 10 fil. porto postal.

Edițiunea de lux: 2 cor. 40 fil. + 20 fil. porto.

Edițiunea de lux compactat: 4 cor. + 20 fil. porto.

Cel mai potrivit cadou e un „Castel“.

A se adresa direct la

Librăria „Tipografiei“, soc. pe acțiuni,

Sibiu, strada Poplădott nr. 15.